

ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ

ಕಂನಾಡಿಗಾ ನಾರಾಯಣ (ಜನನ: 1966) ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಗಾಡಿಕೊಪ್ಪದವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಟ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ, ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿರುವ ಕಂನಾಡಿಗಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಣವರಿಯದ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲೊಬ್ಬರು. 'ಮಂಡಲ', 'ಹ್ಲುದ ನಕ್ಷತ್ರದ ಕಪ್ಪು ರಂಧ್ರ', 'ಹಸಿರು ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗಿ', 'ನರವಿಂಧ್ಯ', 'ತಲ್ಲಣದ ಆ ಕ್ಷಣ..', 'ಜೀ ಗಾಂಧಿ..' ಹಾಗೂ 'ಇಹದ ಪರಿಮಳ' ಅವರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು. 'ಕಾಂಡ' (ಸುಂದರ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೊಂದು ಮಧುರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ), 'ಆಕಾಶ', 'ಭೂಮಿ' ಹಾಗೂ 'ದ್ವಾಪರ' (ಸಂಕೀರ್ಣ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೊಂದು ವಿಭಿನ್ನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ) ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು. 'ಮನದ ಮೊನೆ' ವಿಮರ್ಶಾ ಸಂಗ್ರಹ. 'ಕಾಲ ಕರಗುವ ಮುನ್ನ', 'ವರ್ತಮಾನದ ಕಥೆಗಳು', 'ಬಿ.ವಿ.ವಿ. ಸಮಗ್ರ' (ನಾಲ್ಕು ಸಂಪುಟಗಳು), 'ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು 2012-13' ಹಾಗೂ 'ಕಥಾಭೂಮಿ' ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು. ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಕಂನಾಡಿಗಾ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿ. ಆ ಆಸಕ್ತಿಯ ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗದಂತಿರುವ 'ಮಹಾವೃಕ್ಷ' ಕಾದಂಬರಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ 'ಸುಧಾ'ದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಚಾಚುತ್ತಿದೆ.

ನೆನಪಾಗುತ್ತದೋ ಹಾಗೇ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಓದುಗ ಆದವನು ಅಷ್ಟೂ ಶ್ರಮ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದನ್ನು, ಅನುಭವವೆಂಬುದನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾನೇ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕು. ಓದುಗರಾದ ನಿಮಗೇ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೇ? ಅಷ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಲೇಖಕನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಮರ್ಯಾದೆ ದಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ?

ಇರಲಿ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಾನು ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾವರವಾಗುವುದರ ಬದಲು ಜಂಗಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನಾದರೂ, ಅಭ್ಯೇಪಾರಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ, ಇನ್ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿಯ ಬೇಟೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೀಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ನೆಲೆಯೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬೇರುಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರುವ ರಸಾಯನದ ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಅರಸಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಸರೆಯೊದಗಿಸುತ್ತ ಸ್ಥಾವರವಾಗುವುದರಲ್ಲೇ ಏನೋ ಸುಖವಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಅನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗಂತ ನನ್ನನ್ನೂ ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದೇನಲ್ಲ...

ಕೊಂಬೆ-2

ಆಗ ನಾನಿನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಗಿಡ. ನಳನಳಿಸುತ್ತ, ತಣ್ಣಗೆ ಸುಯ್ಯನೆ ಸುಳಿದಾಡಿ ಬರುವ

ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ವೈಯಾರದಿಂದ ಬಾಗಿ ಬಳುಕುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ದಿನ, ಭೂಮಿ ನಡುಗಿದಂಥ ಸದ್ದು! ಅದೂ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾಗಿ... ಯಾವಾಗಲೋ ಭೂಕಂಪವಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನಿನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಂದ ಭೀಕರವಾದ ಸದ್ದಂತೆ. ಈ ಬೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂವೇದನೆ ಇಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂದವಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಭೂಮಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಲ್ಲ ತೊಳಲಾಡಿ, ಕುಲುಕಾಡಿ ಅಂತರಾಳದ ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಳ್ಳುಪಚ್ಚಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾದಂತಾಗಿ, ಇನ್ನೇನು ಬೇರು ಹರಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ರೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭಯಭೀತಳಾಗಿದ್ದಳಂತೆ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಹಾಗೇ ಆಗಿ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಮಸ್ತ ಭೂಗ್ರಹಾಧಾರಿತ ಸಕಲ ಜೀವಸಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಫೀಳಿಡುವಂತೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಭುಗಿಲೆದ್ದಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೀಗಾಯಿತು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಾಗಾಯಿತು ಎಂಬ ಹುಸಿ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿತ್ತಂತೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಅಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಭೂಮಿಯಂತೂ ಅದುರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ಭೀಕರವಾದ ಪ್ರಾಣಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ನನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಾಲ್ಕೈದು ಪಟ್ಟು ಎತ್ತರದ ಪ್ರಾಣಿ ದಡದಡ ಎನ್ನುತ್ತ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ... ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು... ಸುತ್ತಲೂ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಮರಗಳ

ರೆಂಬೆಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಲಟಲಟ ಮುರಿಯುತ್ತ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಲ್ಲಿ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಗಲದ ಬಾಯಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತುರುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗಿಡಮರಬಳ್ಳಿಗಳು ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತೆನ್ನುವಂತೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಂಸಾಧಾರಿತವಾದ ರೆಂಬೆಗಾತ್ರದ ಸೊಂಡಿಲು ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೇನು ಮುಕ್ಕಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾದ ನನ್ನ ಕಾಂಡ ಅದರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗದೇ ನುಸುಳಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಬಿರುಸಾದ ನಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅದು ನನ್ನನ್ನೇ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದೇನು ಉಪಕ್ರಮಿಸದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ದೇಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಸದ್ಯ, ಅದರ ಮುಂಗಾಲು ನನ್ನ ಕಾಂಡವನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲನ್ನು ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಚಾವಾದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ಕಾಲುಗಳು ನನ್ನ ಬುಡದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅದುಮಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಮಣ್ಣು ಅಪ್ಪಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧ ಅಡಿ ಆಳಕ್ಕೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ತೊಲೆಗಾತ್ರದ ಕಾಲುಗಳು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಲುಬನ್ನು ಮುರಿಯದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅವತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಅದ್ಭುಷ್ಣ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿಂತಾದರೂ ನೇರ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೇ ಬಚಾವಾದೆ.

ಬದುಕಿದೆಯೆ ಬಡಜೀವವೇ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಥವೇ ನಾಲ್ಕೈದು ಆನೆಗಳು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಂಡದ ಕಾಡೇ ಅವುಗಳ ಫೀಳಾಟಕ್ಕೆ